

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

วิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่มีวัตถุประสงค์สำคัญคือ การพัฒนาความเป็นพลเมืองดี ดังที่ เจมส์ เอ. แบงก์ และ เซอร์รี่ เอ. แบงก์ (James A. Bank and Cherry A. Bank, 1999 อ้างใน วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา, 2555: 1-26) ได้อธิบายว่า เป้าหมายหลักของสังคมศึกษา คือ การเตรียมพลเมืองที่สามารถตัดสินใจด้วยการไตร่ตรองอย่างดี และการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนในฐานะสมาชิกของชุมชน ประเทศ และ โลก และยังมีเป้าหมายย่อยอีก 4 เป้าหมายที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของเป้าหมายหลักสรุปได้ ดังนี้

1) เป้าหมายด้านความรู้ (knowledge goals) เป็นเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนต้องเก่งด้านความรู้ คือ ความรู้ด้านสังคมศาสตร์ในแขนงต่าง ๆ เช่น ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ เป็นต้น เพื่อใช้ในการตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้ที่ใช้เป็นพื้นฐานประกอบในการตัดสินใจจะต้องเป็นความรู้ที่เป็นประโยชน์ซึ่งได้ผ่านการวิเคราะห์ ถิ่นกรอง และเลือกสรร โดยผู้ใช้มาแล้ว ลักษณะของความรู้ดังกล่าวเป็นความรู้ในรูปของมโนคติ หลักการ และทฤษฎีที่สรุปจากข้อเท็จจริงแล้ว

2) เป้าหมายด้านทักษะ (skill goals) เป็นเป้าหมายที่ต้องการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ 4 ประการที่สำคัญ คือ (1) ทักษะการคิด (thinking skills) ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประยุกต์ใช้หลักการหรือความรู้ เป็นต้น (2) ทักษะการสืบสวนสอบสวนทางสังคมศาสตร์ (social sciences inquiry skills) ได้แก่ การมีกระบวนการในการสรุปหลักการหรือการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ (3) ทักษะวิชาการหรือทักษะการเรียนรู้ (academic or study skills) ได้แก่ การอ่าน การฟัง การเขียน การพูด และ (4) ทักษะกลุ่ม (group skills) ได้แก่ ความสามารถในการเป็นผู้นำและผู้ตาม รวมทั้งความสามารถในการทำงานกลุ่ม

3) เป้าหมายด้านเจตคติและค่านิยม (attitudes and value goals) เป็นเป้าหมายที่ต้องการพัฒนาผู้เรียนให้มีเจตคติที่ดีต่อค่านิยมประชาธิปไตย ค่านิยมการเห็นคุณค่าของมนุษยชาติ เพื่อใช้ประกอบในการตัดสินใจ

4) เป้าหมายด้านการปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองของสังคม (citizen action goals) เป็นเป้าหมายที่ต้องพัฒนาผู้เรียนด้านกระบวนการมีส่วนร่วมในการเมือง โดยต้องมีสมรรถนะการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย

เป้าหมายในการพัฒนาทั้ง 4 ด้านดังกล่าว สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุความสำคัญของวิชาสังคมศึกษา ไว้ว่า “กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เข้าใจถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับในความแตกต่างและมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้เป็นการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศและสังคมโลก” (กระทรวงศึกษาธิการ 2551:1)

การจะเป็นพลเมืองดีนั้น ต้องเป็นพลเมืองดีที่มีประสิทธิภาพ พลเมืองดีที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีความรู้ เจตคติ ทักษะ และกระบวนการ โดยเฉพาะมีการตัดสินใจในเรื่องราวหรือปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครองที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนรู้จักเลือกแนวทางในการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม การแก้ปัญหาหรือการตัดสินใจจึงต้องอาศัยความรู้ที่ถูกต้อง โดยเฉพาะความรู้ที่ถูกต้องในวิชาสังคมศาสตร์

ความรู้ในวิชาสังคมศึกษาเป็นความรู้ที่คัดสรรมาจากสาขาสังคมศาสตร์ และเป็นความรู้ที่นำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งโดยทั่วไปความรู้ในวิชาสังคมศึกษามี 4 ประเภท ตามลำดับ คือ ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง ความรู้ที่เป็นมโนคติ ความรู้ที่เป็นหลักการ และความรู้ที่เป็นทฤษฎี

ความรู้ที่เป็นระดับมโนคติ เป็นความรู้ในระดับสูงที่ครูผู้สอนควรพัฒนาผู้เรียน ดังที่ ลาว์ธีย์ วิทวาทติกุล (2547: 194-195) กล่าวไว้ว่า เมื่อพิจารณาประเภทของความรู้ทางสังคมศึกษา จะเห็นได้ว่า ความรู้ที่ควรจะได้รับจากการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาในวิชาสังคมศึกษานั้น ควรจะเป็นความรู้ในระดับที่เป็นมโนคติขึ้นไป เพราะผู้เรียนจะมีโอกาสได้ใช้ความคิด ใช้ข้อเท็จจริงมาหาความหมาย จนเกิดความเข้าใจเป็นมโนคติและหลักการ ซึ่งอาจจะนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ความรู้ในวิชาสังคมศึกษานั้น เป็นความรู้ที่สูงกว่าระดับข้อเท็จจริงธรรมดาที่ผู้เรียนต้องใช้ทักษะทางปัญญามากกว่าการจะรับรู้และจดจำแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว คนเราจะจำข้อเท็จจริงต่าง ๆ โดยเฉพาะที่ไม่มีความหมายหรือความสัมพันธ์กับสิ่งอื่นได้ไม่นาน และวิชาสังคม

ศึกษาก็เป็นวิชาที่มีเนื้อหามากทั้ง โดยตัวเองและทั้งในเชิงสัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ ด้วย ย่อมเป็นไปได้ยากที่ผู้เรียนจะจดจำได้ทั้งหมด และก็ไม่เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิต หากข้อเท็จจริงเหล่านั้นมิได้มีความหมายหรือสร้างแนวคิดใด ๆ ด้วย

การจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของครูสังคมศึกษานั้น มักจะใช้วิธีการบรรยายความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริงมากกว่าการให้นักเรียนได้เข้าใจความรู้เชิงมโนคติและหลักการ และมักใช้แบบเรียนหรือหนังสือเรียนเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน ซึ่งแบบเรียนก็มักจะเสนอความรู้ที่เป็นเนื้อหาเช่นกัน

การพัฒนาการเรียนรู้มโนคติให้เกิดแก่ผู้เรียน จึงนับเป็นบทบาทและหน้าที่สำคัญของครูสังคมศึกษาที่จะให้ความรู้ระดับมโนคติขึ้นไป เพราะมโนคติ เป็นข้อสรุปจากข้อเท็จจริงที่แสดงถึงความเข้าใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มโนคติของสังคมศึกษามาจากองค์ความรู้ในเนื้อหาทางสังคมศาสตร์ เมื่อนักเรียนได้รับการพัฒนาความรู้เชิงมโนคติแล้ว นักเรียนจะสามารถนำความรู้ระดับมโนคติดังกล่าว ไปประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจ การแก้ปัญหา ตลอดจนการศึกษาในระดับสูงต่อไปได้อย่างถูกต้องและอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ จึงมุ่งเสนอแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ให้เกิดแก่ผู้เรียนทุกระดับชั้น โดยมุ่งให้ความรู้แก่ครูผู้สอนที่สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยเฉพาะครูที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในสถานศึกษาให้สามารถจัดระบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้มโนคติให้เกิดแก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง โดยเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมทั้ง 5 กลุ่มสาระย่อย คือ

สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม

สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์

สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์

สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์

ในการเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมนั้น ผู้วิจัยจัดทำเป็นชุดฝึกอบรมทางไกล เพื่อเป็นแนวทางให้ครูสังคมศึกษาสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ให้เกิดแก่นักเรียนได้อย่างถูกต้อง และอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

การศึกษาด้วยชุดฝึกอบรมทางไกล เป็นการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ผ่านสื่อประสม ซึ่งประกอบด้วย สื่อหลัก คือ ประมวลสาระและแนวการศึกษา และสื่อเสริม คือ สื่อปฏิสัมพันธ์ โดยผู้ใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อหลักเป็นส่วนใหญ่ และเพิ่มเติมความรู้ ความเข้าใจจากสื่อเสริมอีกทางหนึ่ง ชุดฝึกอบรมทางไกลนี้ต่างจากชุดฝึกอบรมแบบปกติที่ผู้เข้ารับการอบรมและผู้อบรมต้องใช้เวลาาร่วมกันเพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ในสถานที่ที่กำหนด และต้องจำกัดจำนวนผู้เข้าอบรม ตลอดจนต้องสิ้นเปลืองทรัพยากรและใช้เวลามากไม่ทันต่อเหตุการณ์ แต่หากใช้วิธีการฝึกอบรมทางไกลจะช่วยพัฒนาบุคลากรได้จำนวนมาก ไม่จำกัดสถานที่ และยังใช้ระยะเวลาสั้นในการอบรมอีกด้วย

ผู้วิจัยจึงมุ่งพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลขึ้นเพื่อให้บุคลากรของสถานศึกษา โดยเฉพาะครูสังคมศึกษาใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียนในทุกระดับชั้น ให้นักเรียนได้มีความรู้เชิงมโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมอย่างถูกต้องและไม่คลาดเคลื่อน จนสามารถนำความรู้ในระดับมโนคติไปประยุกต์ใช้อย่างถูกต้อง ท่ามกลางสังคมที่เต็มไปด้วยเนื้อหาวิชาที่มีความหลากหลาย มีการเคลื่อนไหว และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล สำหรับครูสังคมศึกษา เรื่อง การพัฒนามโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล สำหรับครูสังคมศึกษา เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อชุดฝึกอบรมทางไกล สำหรับครูสังคมศึกษา เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

3. สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมหลังการฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาชุดฝึกอบรมทางไกลสำหรับครูสังคัมศึกษา เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้โมเดลในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคัมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยและพัฒนา

4.2 ชุดฝึกอบรมทางไกล สำหรับครูสังคัมศึกษา เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้โมเดลในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคัมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประกอบด้วย

4.2.1 สื่อหลัก ได้แก่ ประมวลสาระชุดฝึกอบรมทางไกลและแนวการศึกษาชุดฝึกอบรมทางไกล จำนวน 3 หน่วย

4.2.2 สื่อเสริม ได้แก่ สื่อปฏิสัมพันธ์

4.3 ประชากร คือ มี 2 กลุ่ม คือ

4.3.1 ครูสังคัมศึกษาที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคัมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากทม. กรุงเทพมหานคร จำนวน 37 โรงเรียน และเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษากทม. กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 67 โรงเรียน และเขต 2 จำนวน 53 โรงเรียน รวม 3 เขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 157 โรงเรียน สำหรับการทดลองประสิทธิภาพของเครื่องมือ คือ ชุดฝึกอบรมทางไกล สำหรับครูสังคัมศึกษา เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้โมเดลในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคัมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

4.3.2 ครูสังคัมศึกษาที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคัมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเชียงราย สำหรับชั้นทดลองใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลสำหรับครูสังคัมศึกษา เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้โมเดลในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคัมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในสถานการณ์จริง

4.4 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

4.4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดฝึกอบรมทางไกลสำหรับครูสังคัมศึกษา เรื่อง การพัฒนา

การเรียนรู้โนมตีในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

4.4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้โนมตีในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูสังคมศึกษา และความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูสังคมศึกษาที่มีต่อชุดฝึกอบรมทางไกล

4.5 ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาสาระที่จะกำหนดไว้ในชุดฝึกอบรมทางไกล สำหรับครูสังคมศึกษา เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้โนมตีในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ครอบคลุมเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1) แนวคิดเกี่ยวกับมโนมตีในวิชาสังคมศึกษา ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับวิชาสังคมศึกษา องค์ความรู้ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และองค์ความรู้ในวิชาสังคมศึกษา และมโนมตีสำคัญทางสังคมศาสตร์ และสังคมศึกษา

2) มโนมตีในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับมโนมตีในสาระที่ 1 ศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม มโนมตีในสาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม มโนมตีในสาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ มโนมตีในสาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ และมโนมตีในสาระที่ 5 ภูมิศาสตร์

3) แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนามโนมตีในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนามโนมตีในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และเสนอตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนามโนมตีในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ชุดฝึกอบรมทางไกล หมายถึง การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้โนมตีในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยผ่านสื่อประสม ซึ่งประกอบด้วยสื่อหลัก คือ ประมวลสาระและแนวการศึกษาชุดฝึกอบรม และสื่อเสริม คือ สื่อปฏิสัมพันธ์

5.2 มโนมตี หมายถึง ข้อสรุปจากข้อเท็จจริงที่แสดงถึงความเข้าใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นปรากฏการณ์ต่าง ๆ ข้อเท็จจริง สิ่งของ เหตุการณ์ บุคคล ความคิด เป็นต้น โดยมีลักษณะบ่งบอกสิ่งที่คล้ายคลึงกันหรือสิ่งที่มีลักษณะร่วมกัน

5.3 มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง ข้อสรุปหรือแนวคิดสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์จากมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางของสาระศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม สาระหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม สาระเศรษฐศาสตร์ สาระประวัติศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์

5.4 การพัฒนาการเรียนรู้มโนคติ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความเข้าใจหรือการให้ผู้เรียนเกิดมโนคติและการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนามโนคติ โดยใช้กระบวนการคิดเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในมโนคติของเนื้อหาต่าง ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

5.5 ผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรม หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของครูสังคมศึกษาซึ่งเป็นผู้เข้ารับการฝึกอบรม ที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบขึ้นโดยครอบคลุม เนื้อหาของชุดฝึกอบรมทางไกล

5.6 ความพึงพอใจของครูสังคมศึกษาที่มีต่อการชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง การแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูสังคมศึกษาที่มีต่อชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

6.1 ได้แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และสามารถนำความรู้ความเข้าใจดังกล่าวไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมให้เกิดแก่นักเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 การพัฒนาการเรียนรู้มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นเป็นแนวทางที่สามารถนำไปใช้ในสถานศึกษาได้ทั่วประเทศ บุคลากรในสถานศึกษาโดยเฉพาะครูสังคมศึกษาสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้มโนคติในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมให้แก่นักเรียนทุกระดับชั้นที่ตนสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. กรอบแนวความคิดการวิจัย

